

[Undervisningsministeren.]

brug for at give regler til forebyggelse af risiko. For hele dette område foreligger en betænkning, som nu i revideret stand vil blive udsendt både som vejledning og instruks for de pågældende lærere. Det er et område, som vi stadig er opmærksom på, og hvor der altså fra tid til anden sker visse ændringer og forbedringer.

K. B. Andersen: Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen. Jeg synes, at spørgsmålets nytte viser sig alene ved den redegørelse, vi her har fået. Ministeren vil sikkert give mig ret i, at det er et meget uoversigtligt område — ministeren sagde jo også, der kun var regler i undtagelsestilfælde.

Jeg kan ikke være enig med ministeren i, at der ikke er motivering for en eller anden form for lovgivning. Ministeren er sikkert bekendt med, at den konference, arrangeret af undervisningsministeriet, som for nylig drøftede forskellige problemer vedrørende legepladser og andet lignende, f. eks. skolens pauseproblemer, henstillede til ministeriet, at man søgte lovgivningsmæssigt at klare problemerne omkring skader bl. a. under leg i skolen. Med den tilvalgs-skole, vi nu nærmer os, bliver legepladsen jo ikke et sted, hvor man er i 10 min. en gang imellem, men der bliver nogle pauseproblemer, der giver større risikomomenter. Jeg har fået breve, og det har ministeren sikkert også, på linje med det, jeg har her, om en familie, der har haft tusinder af kroner at betale i forbindelse med ulykker ved tandskader og har fået 500 kr.; i en anden kommune har de pågældende måske slet ikke fået noget.

Jeg vil bede ministeren meget om, at der bliver gjort et eller andet ved dette problem, som er af voksende omfang. Ministeren sagde to gange, at han ikke havde hjemmel, og det er jeg enig med ham i. Kan ministeren ikke give tilsagn om at nedsætte ikke en stor kommission — det egner denne sag sig jo ikke til — men et lille embedsmandsudvalg, der i løbet af ikke grusom lang tid kunne finde frem dels til en oversigt over, hvad der findes af regler på linje med det, ministeren i kort form har givet her, dels til, hvor man dog måske kunne skaffe en lovhjemmel, der kan bringe vilkårligheden og urimelighederne på dette

felt til ophør, urimeligheder, som; havde jeg nær sagt, vi alle har ansvaret for, fordi der ikke rigtig er nogen regler.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Det er naturligvis rigtigt, at der i forbindelse med længere skolegang, mere ophold på legepladserne osv. er større risiko for det, der må henregnes til hændelige uheld. Det er det samme, som i øvrigt vil gælde på legepladser, der ikke vedrører skolen, og vi er herved inde på hele problemet om erstatningsspørgsmål i tilfælde af det, der må karakteriseres som hændelige uheld, ikke blot på dette, men også på andre områder, et meget omfattende juridisk problem.

Jeg vil gerne overveje, om der er mulighed for at gøre noget, men jeg kan ikke give noget endeligt svar på dette tidspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Albertsen* til udenrigsministeren:

„Overvejer ministeren, om man fra dansk side kan foretage sig noget for at hjælpe de jødiske mindretal, som i en række lande føler sig stærkt truet?“

Albertsen: Det er med en dyster og alvorlig baggrund, jeg har stillet mit spørgsmål til udenrigsministeren. For efterhånden kommer der mange efterretninger frem i verdenspressen, der giver et klart indtryk af, at jødiske mindretal dels i en række østeuropæiske lande, dels i en række arabiske lande er udsat for forfølgelser, at deres muligheder for at leve det liv, som de ønsker at leve, bliver dem beskåret, erhvervsudøvelse bliver dem frataget, og mange andre menneskerettigheder, som vi anser for naturlige og givne, beskæres dem. Ofte har det ydermere den virkning i adskillige af disse lande, at når de pågældende så efter denne pression søger at rejse fra landet, har de ikke mulighed derfor. Senest har efterretninger — i øvrigt fremdraget af tidligere medlem af folketinget hr. Skråppenborg Nielsen — om forholdene i Polen givet anledning til forstærket uro på dette område.

Jeg er ikke i tvivl om, at man fra dansk side, hvad det humanitære angår, her søger at gøre, hvad gøres kan. Det, mit spørgsmål